

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten ketenen wij u verkondigd hebben, diz zij verloekel”.

GAL. 1:8.

No. 6.	Abonnementsprijs per jaar:	3e Jaargang
16 MAART.	Nederland f 1,80, België fr. 4,50, Amerika \$ 1,00.	1898.

Het boek van Mormon en de Spaulding storie.

(Vervolg van blz. 69).

Daar Sidney Rigdon beschuldigd wordt als zou hij de helper van Joseph Smit geweest zijn, om de „Manuscript Found” om te werken en als het Boek van Mormon in het licht te geven, zoo zullen wij nu eens onderzoeken of dit zoo zijn kan.

Volgens de verklaring van Mathilda Spaulding is de „Manuscript Found” slechts korten tijd te Pittsburg geweest en wel tusschen 1812 en 1816 en waarschijnlijk was het omtrent 1814. Welnu, als Sidney Rigdon het boek van Spaulding bemachtigd heeft, dan moet dat toen geweest zijn, want de Heer Patterson heeft de „Manuscript Found” dien tijd ter lezing ontvangen en na 1816 was het handschrift in den koffer. Men zegt, dat Sidney Rigdon bij den Heer Patterson werkzaam was. Welnu, wij zullen zien of dit zoo is en daartoe in het kort zijn levensgeschiedenis verhalen.

Sidney Rigdon werd 19 Febr. 1793 te St. Clair township, Alleghany Co. geboren. Toen hij 25 jaren oud was, dus in 1818, werd hij lid van een genootschap de „Regular Baptist” genaamd. In Maart 1819 verkreeg hij het recht, om in dat genootschap te prediken en in Mei ging hij naar Trumbull Co., Ohio, alwaar hij huwde. In 1821 werd hij als predikant der eerste Baptisten-Kerk te Pittsburg beroepen, welke roeping hij in het begin van het volgende jaar aannam en was spoedig een bekend predikant. Nadat hij twee en een half jaar deze roeping bekleed had verliet hij die sekte, omdat hij hare leerstellingen niet volkomen in overeenstemming met de Schriften beschouwde. Met Mr. Alexander Campbell stichtte hij de Kerk der Campbellisten of der „Discipelen.” Daar hij het werk der bediening verlaten had, werkte hij gedurende twee jaren in eene leerlooierij, daarna vertrok hij naar

Bainbridge, Geauga Co., Ohio, alwaar hij door het volk tot predikant beroepen werd, hij voldeed aan hun verzoek en was spoedig algemeen bekend. Hij leerde bekeering en doop tot vergeving van zonden en doopte vele personen. Gedurende dien tijd verhuisde hij naar Mentor, omtrent dertig mijlen van Bainbridge, en kwam aldaar in het najaar van 1830 in aanraking met Parley P. Pratt en andere Ouderlingen.

Welnu, Sidney Rigdon kwam te Pittsburg omtrent 7 jaren nadat de „Manuscript Found” aldaar was en is verder nooit met dat boek op dezelfde plaats geweest. En wat meer zegt, hij was toen predikant en werd algemeen geacht, doch was nimmer op eene drukkerij aldaar werkzaam. De zoon van den Heer Patterson heeft een boek uitgegeven waarin deze dingen uitvoerig behandeld worden en haalt verschillende getuigenissen aan waaruit blijkt, dat Sidney Rigdon nooit op eene drukkerij te Pittsburg gewerkt heeft en dat alles wat daaromtrent gezegd wordt, onwaar is. Welnu, deze getuigenissen zijn van personen — niet-Mormonen — welke met de zaak op de hoogte zijn en een oordeel kunnen vellen, want zij waren of met Sidney Rigdon, of met Patterson's drukkerij of boekhandel enz. bekend. Is het niet onbillijk deze getuigenissen te verwerpen en losse beschuldigingen aan te nemen? Verder was Sidney Rigdon niet eer met Joseph Smith bekend als toen het Boek van Mormon reeds was uitgegeven en hij het Mormonisme had aangenomen. Parley P. Pratt, die een lid werd van „de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen” in 1830, na de organisatie van dat genootschap, overhandigde Sidney Rigdon voor het eerst het boek van Mormon en was tegenwoordig toen hij gedoopt werd in hetzelfde jaar.

Welnu, voor een oprecht en onpartijdig persoon zijn deze bewijzen voldoende en is het duidelijk, dat het Boek van Mormon de Spaulding Storie niet is. Maar, zal men zeggen, Mathilda Spaulding noemt eenige in de „Manuscript Found” voorkomende namen welke ook in het Boek van Mormon voorkomen. Dit is geen bewijs, doch eenvoudig te verklaren. Toen zij de „Manuscript Found” hoorde lezen was zij zeer jong en de juiste namen kunnen haar ontgaan zijn en toen zij later zoo vaak de namen van het Boek van Mormon hoorde noemen, heeft zij deze misschien volgens hare gedachten gelijkluidend met die der Spaulding geschiedenis beschouwd. Dat zij niet zeker was omtrent de juistheid dezer namen bewijzen de volgende antwoorden, die zij op de vragen van den Heer J. Haven gaf, en in de Quincy (Illinois) *Whig* verschenen.

Vr. Stemt het handschrift met het Boek van Mormon overeen?
Antw. Ik denk dat sommige namen overeenstemmen.

Vr. Zijt gij zeker dat sommige namen overeenstemmen?

Antw. Dat ben ik niet.

Vr. Hebt gij eenige namen in het Boek van Mormon gelezen?

Antw. Neen.

Welnu, deze vragen zijn voldoende en toonen dat alles slechts

op gissingen berust. Wij zullen straks zien, dat er inderdaad geen overeenkomst bestaat.

Alhoewel deze bewijzen voldoende zijn, zoo hebben wij het beste tot het laatste bewaard n.l. dat de „Manuscript Found” gevonden en met het Boek van Mormon vergeleken is; en de uitslag is, dat het twee geheel van elkaar verschillende geschriften zijn die in niets met elkaar overeenstemmen. Wij zullen echter anderen laten spreken opdat de getuigenis sterker zal zijn, daar beweringen van onze zijde maar weinig geloof vinden.

In een courant van New-York, genaamd „*The Observer*” van 5 Febr. 1885, verscheen een artikel van den Heer Fairchild, President van het Oberlin College te Ohio, luidende als volgt:

Salomon Spaulding en het Boek van Mormon.

De theorie, dat het Boek van Mormon zijn oorsprong had in de overlevering van de Spaulding geschiedenis, moet opgegeven worden. Dat handschrift is ongetwijfeld in het bezit van den Heer L. L. Rice van Honolulu, Hawayan eilanden, voerheen een uitgever te Ohio, van geschriften tegen de slavernij en voor vele jaren staatsdrukker te Kolumbus.

Gedurende een vroeger bezoek bij den Heer Rice stelde ik hem voor dat het best mogelijk was, dat hij in het bezit zou zijn van oude documenten tegen de slavernij en welke misschien van veel waarde konden zijn voor de alreeds rijke verzameling van de bibliotheek van het Oberlin College. Tengevolge van dit voorstel begon de heer Rice zijne oude papieren en geschriften te doorzoeken. Ten laatste vond hij een oud en verschoten handschrift van ongeveer 175 bladzijden en van klein formaat. Het bleek een geschiedenis te bevatten van de verhuizingen en gevechten der oude Indiaansche stammen, die in de provincie woonden, die nu tot de Staten New-York, Ohio en Kentucky behoort. Op de laatste bladzijde van dit handschrift bevindt zich eene verklaring of getuigschrift en verschillende handteekeningen geven de namen van personen, bij den ondergeteekende bekend, die hem verzekerd hebben, dat, volgens hunne persoonlijke kennis, dit handschrift het geschrift van Salomon Spaulding is.

De Heer Rice kon zich niet herinneren hoe en wanneer dit handschrift in zijn bezit gekomen is. Het was gewikkeld in een stuk grof pakpapier en gemerkt „A Manuscript Story”.

Er schijnt geen reden te zijn om te twijfelen, dat dit het lang verloren geschrift is. De Heer Rice, ik en anderen vergeleken dit handschrift met het Boek van Mormon en konden geen overeenstemming vinden tusschen deze twee geschriften, noch in het geheel, noch in bijzonderheden. Er schijnt zelfs geen naam, noch voorval hetzelfde te zijn in deze twee geschriften. De plechtige stijl in het Boek van Mormon, in navolging van den Bijbel, komt niet in het handschrift voor. De eenige gelijkenis is het feit, dat beiden voorgeven de geschiedenis der verloren stammen te zijn.

Een andere verklaring aangaande den oorsprong van het Boek

van Mormon moet gevonden worden, als er eene verklaring verlangd wordt.

JAMES H. FAIRCHILD.

Het tweede artikel is een bijdrage voor het geschrift de „Congregationalist” en gescheven door den eerwaarden Heer C. M. Hijde D. D., van de noordelijke Pacific zendingsvereniging. In dit artikel deelt hij de geschiedenis van het handschrift mede en wel vanaf het begin en van de pogingen door Hurlburt, Howe en anderen gedaan, om het Boek van Mormon er mede te verbinden. Hij besluit zijn lang en onderhoudend artikel als volgt:

„De geschiedenis (spaulding geschiedenis) heeft niet de minste overeenkomst in namen, voorvallen, stijl of in iets anders, met het Boek van Mormon.

De titels der eerste negen hoofdstukken zijn als volgt: Inleiding, een verslag van het leven des schrijvers en de aankomst in Amerika, een verslag van de volksplantingen van de compagnie der schepen, vele bijzonderheden aangaande de inboorlingen, een reis naar het N. W., een beschrijving van de geleerdheid en godsdienst, een verslag van den Baska, Gouvernement en geld.

Er is geen poging gedaan om de taal des Bijbels na te volgen of aanhalingen van den Bijbel in te voeren, zooals dit met het Boek van Mormon het geval is.

Dominee Solomon Spaulding schijnt integendeel een man geweest te zijn, die niet zeer veel achting voor den Bijbel had. Er zijn twee bladzijden in het handschrift, van hetzelfde formaat en met dezelfde hand geschreven, en eenige volzinnen van dezelve zullen de gedachten van den schrijver aantoonen.

„Het is mij voldoende te weten, dat voorstellingen, welke met elkaar in strijd zijn, beiden niet waar kunnen zijn; dat leerstellingen en feiten welke het hoogste Wezen als eenen barbaarschen en gruwelijken Tiran voorstellen, niet door de oneindige wijsheid kunnen ingegeven zijn. Maar niettegenstaande ik mijn geloof in de goddelijkheid van den Bijbel verloochen en hem als een gewoon menschelijk voortbrengsel beschouw, ontworpen met het doel om de schrijvers te verrijken en beroemd te doen worden, en weglatende eene groote hoeveelheid leugens en dweepzieke beweringen, zoo vind ik, dat het een stelsel van zedenkunde bevat, dat niet verbeterd kan worden, omdat de strekking tot verbetering van den menschelijken toestand is”.

Het zou onwaarschijnlijk schijnen om te beweren van zulk erkend geloof, dat Ds. Solomon Spaulding een orthodox geleerde was, die het Boek van Mormon in Bijbelsche taal geschreven heeft, terwijl hij in eenen slechten gezondheidstoestand verkeerde en dan voor eigen vermaak.

De bewering, dat hij dit gevonden handschrift schreef met het doel wat geld te verdienen, als hij iemand kon vinden om het te drukken, is meer waarschijnlijk.

Het is bewezen, door een onderzoek van het handschrift en van het bovenvermelde verslag, dat, wie het Boek van Mormon ook geschreven heeft, Solomon Spaulding dit niet gedaan heeft.

Het handschrift is nu in het bezit van professor James H. Fairchild, of beter gezegd van het college te Oberlin, Ohio, waarvan hij president is. Het was daarheen gezonden, om in de bibliotheek geplaatst te worden, door den Heer L. L. Rice van Honolulu, Sandwichs-eilanden, onder wiens papieren het gevonden is. De Heer Rice heeft vroeger in Ohio gewoond en in het jaar 1839 kocht hij en zijn compagnon de „Painsvill, Ohio Telegraph” van E. D. Howe en bij de overneming van letters, persen, benooidigheden enz. was er eene groote verzameling boeken, handschriften enz. en ook dit bewuste handschrift was daar onder. E. D. Howe was de uitgever van een boek tegen het Mormonisme getiteld: „Mormonisme Unveiled” en hij verkreeg het handschrift van den Heer D. C. Hurlburt. Deze had het van Mevrouw Davidson, weduwe van Solomon Spaulding, verkregen, welke weder gehuwd was. Hurlburt heeft het nooit teruggegeven. De reden welke Mrs. Davidson opgaf voor het niet uitgeven van het handschrift, tot openbaarmaking van het Boek van Mormon, was: omdat, toen het onderzocht werd, men niet vond wat verwacht was. Iemand behoeft er slechts een blik in te werpen om de juistheid dezer gevolgtrekking te zien.

Toen de Heer Rice naar Honolulu verhuisde, werd dit handschrift, met andere waardelooze geschriften die niet vernietigd waren, medegenomen. Het was niet alvorens prof. Fairchild hem bezocht en een onderzoek deed naar eenige oude papieren, welke misschien in zijn bezit waren en betrekking hadden op de zaken tegen de slavernij en daarna onderzoek deed, dat hij het genoemde handschrift vond. Het handschrift droeg de volgende onderteekening en verklaring:

„De geschriften van Solomon Spaulding, onderzocht door: Aron Wright, Olivier Smith, John N. Miller en anderen. De getuigenissen van bovengenoemde Heeren zijn nu in mijn bezit”.

(Was geteekend), D. P. Hurlburt.

De keten van bewijzen is volkomen. Er kan geen twijfel zijn, of dit is het lang verloren handschrift, waarmee zooveel gespeculeerd is. De Heer Rice en prof. Fairchild hebben het opmerkzaam onderzocht en met het Boek van Mormon vergeleken. Zij zijn tot het besluit gekomen, dat er niet het minste gemeenschap bestaat tusschen deze twee boeken. Er is geen overeenkomst, hoegenaamd ook, in zaken, doeleinden, verhaaltrant, namen, taal, stijl of in eenig ander ding. Het handschrift ziet er oud en verschoten uit en heeft ongeveer 175 bladzijden van klein formaat. Het was te zamen gebonden met een touwtje en gewikkeld in een stuk grof pakpapier.”

Welnu ik geloof dat deze bewijzen voldoende zijn, alhoewel vele artikelen van dit soort in Amerikaansche couranten en tijdschriften gepubliceerd zijn; deze artikelen staven ook wat wij eerst geschreven hebben. Te beweren, dat het Boek van Mormon en de Spaulding geschiedenis één zijn toont aan, dat men niet op de hoogte met den stand van zaken en wel 25 jaren ten achter is.

Het geschrift van Solomon Spaulding is in druk verschenen en kan door een ieder met het Boek van Mormon vergeleken worden. Het Boek van Mormon bevat omtrent 650 bladzijden en als men beide geschriften onderzoekt, dan zal men moeten erkennen, dat het eerste niets met het tweede gemeen heeft en ook geen omwerking van het eerste zijn kan. Neen, de wereld kan niet beter doen, dan te erkennen, dat het Boek van Mormon inderdaad een goddelijk geschrift is en de voorschriften daarin vermeld opvolgen. Die waarheid liefheeft en onbevooroordeeld deze dingen onderzoekt, zal de juistheid onzer beweringen moeten erkennen.

Gaarne zouden wij deze zaak nog uitvoeriger willen bespreken en uittreksels uit beide boeken aanhalen, opdat een ieder het duidelijk zou kunnen zien, doch daar wij met de plaatsruimte rekening moeten houden, willen wij besluiten door in het kort den inhoud van de Spaulding geschiedenis mede te deelen en dan kan een ieder zien hoe dwaas het is, dit geschrift met het Boek van Mormon te verbinden.

„Onder de regeering van Keizer Constantijn zeilde een jong edelman, Fabius genaamd, secretaris des Keizers, van Rome naar Engeland, met een bijzondere boodschap als commandeur van zijn land. Nadat zij veilig de Middellandsche zee uitwaren, werden zij dicht bij de Engelsche kusten door eenen storm overvallen. Deze storm dreef hen naar het midden van den Oceaan. Nadat de storm gestild was en het schip steeds meer westwaarts was gedreven, kwamen zij ten laatste in het land der Deliwares, alwaar zij zeer vriendelijk werden ontvangen. De zeven dames, welke zij met zich hadden, kozen zich echtgenooten, terwijl de overige schepelingen vrouwen uit de roodhuiden namen of alleen bleven. Twee jaren daarna trokken zij naar het Noord-Westen en woonden onder de Ohons, een andere groote natie.

Daarna worden verschillende waarnemingen door Fabius gedaan, medegedeeld en een verslag van de zeden, gewoonten, godsdienst, gevechten enz. der inboorlingen gegeven. Ten laatste wordt er melding gemaakt van eenen grooten strijd tusschen de Sciotaen Kentuck-indianen.”

Waarheid zal steeds zegepralen,
Wat ook de leugen mag verhalen.

W. J. DE BRIJ.

Voorzichtigheid.

De Heiligen der laatste Dagen zullen, bij het bestudeeren van het leven en de werken van Jezus en Zijne Apostelen, bemerken dat de voorzichtigheid door hen altijd in acht genomen werd. Wij die hunne navolgers zijn, moeten ook nimmer de voorzichtigheid uit het oog verliezen. Deze voorzichtigheid kau op alle zaken des levens toegepast worden, doch wij zullen alleen dit punt behandelen in betrekking tot de prediking van het Evangelie.

Jezus zeide: „Nog vele dingen heb ik u te zeggen, doch gij

kunt die nu niet dragen.” (Joh. 16:12). Wij leeren hieruit, dat Jezus in het onderwijzen zijner discipelen zeer voorzichtig was en hun slechts die dingen mededeelde, welke zij konden dragen. In het volgende vers zegt Hij, dat zij later door den Geest der waarheid verder onderwezen zouden worden. Wij leeren hieruit, dat wij een ieder geven moeten wat verdragen kan worden.

Paulus zegt in I Corinthe 3:2: „Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs: want gij vermoogt toen nog niet; ja gij vermoogt ook nu nog niet.” Wij leeren hier wederom, dat de voorzichtigheid door Paulus, in navolging van zijnen Meester, betracht werd. Zij konden slechts melk verdragen en daarom had hij hun de vaste spijs onthouden en ook toen waren zij nog niet bekwaam die vaste spijs — de hoogere dingen van het Evangelie — te verdragen en ontvingen dus steeds de melk en dat is, hij verkondigde hun de eerste beginselen. Een blik op dezen zendbrief doet dit duidelijk zien.

Deze zelfde Apostel zeg tot de Hebreëen (5:12—14) „Want gij, daar gij leeraars behoortet te zijn van wege den tijd, hebt wederom van noode, dat men u leere, welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods; en gij zijt geworden, als die melk van noode hebben, en niet vaste spijs. Want een iegelijk die der melk deelachtig is, die is onervaren in het woord der gerechtigheid, want hij is een kind. Maar der volmaakten is de vaste spijs, die door de gewooneheid de zinnen geoefend hebben, tot onderscheiding beide des goeds en des kwaads”.

Paulus zegt hier, dat de Hebreëen leeraars moesten zijn — zij moesten dus bekwaam zijn om anderen te onderwijzen en meer weten — doch zij waren achteruitgaan gegaan en moesten wederom de eerste beginselen — de melk — leeren. Hij zegt verder, dat een ieder die met melk gevoed wordt onervaren is, omdat hij een kind — een beginner — is. Maar door het gebruik der melk wordt men grooter en sterker en is later in staat de vaste spijs te gebruiken: Zij die door gewooneheid — door oefening — de zinnen geoefend hebben, tot onderscheiding van goed en kwaad, kunnen de vaste spijs gebruiken. Voorwaar, uit deze woorden van Paulus is zeer veel voor een ieder te leeren.

Welnu, wanneer de zaken met de leden van de Kerk van Christus zoo staan, dat een ieder met voorzichtigheid behandelt moet worden, opdat hij juist die spijs ontvangt, welke verdragen kan worden, hoeveel te meer moeten wij dan niet voorzichtig zijn in het spreken met de wereld, met hen die de melk nog moeten leeren verdragen. Vele menschen willen vaak toonen hoeveel zij weten en vertellen dan alles wat zij maar weten of met mogelijkheid kunnen bijbrengen, opdat zij in de oogen van anderen als wijzen of geleerden mogen zijn. Vaak wordt de vaste spijs van het Evangelie — de hoogere dingen — aan de wereld — de nog niet geborenen — voorgehouden, doch deze daden doen meer goed dan kwaad. „De natuurlijke mensch begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid

en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden". (I Corinthe 2:4).

Er zijn nog vele teksten aan te halen om te doen zien, dat voorzichtigheid ook in het verkondigen van het Evangelie niet uit het oog moet verloren worden. Vaak kan door het onvoorzichtig toedienen van spijsze, welke door het lichaam niet verdragen kan worden, het leven verwoest worden en de behaalde voordeelen verloren gaan. Op geestelijk gebied is dit juist hetzelfde. Wanneer wij iemand het Evangelie verkondigen, dan is dit niet om eigen geleerdheid en wetenschap te doen zien, maar alleen om de hoorder hetzelfde te doen aannemen; dit kan alleen geschieden door het zoo voor te stellen, dat het in overeenstemming is met den toestand van den persoon.

Gewis het woord van God is vol goede lessen en vermaningen en wij hebben den Geest der waarheid ontvangen, om ons te helpen tot het volvoeren van die lessen en vermaningen; en als wij steeds dat Woord en dien Geest raadplegen, dan zullen wij nooit de voorzichtigheid uit het oog verliezen.

W. J. DE BRIJ.

Een ontdekking.

In Jeruzalem heeft men een oude steenen trap ontdekt, waarvan tot heden 34 groote treden zijn blootgelegd, die naar de beek Siloam leidt. Onder de geleerden houdt men het er voor, daarin de trap gevonden te hebben, waarvan in Neh. 3:15 gesproken wordt, daar zij in de richting van het vroegere koninklijke paleis ligt. Ook vermoedt men, dat het dezelfde trap is, waarover de koningin van Scheba zoo verbaasd was, toen zij Salomo een bezoek bracht (1 Kon. 10:5, waar in onze vertaling het woord „opgang” staat voor „trap”).

Ook is er in Jeruzalem eene nieuwe kerk ontdekt. Eene merkwaardigheid daarvan is, dat de in de rotsen uitgegraven naar een vijver leidende waterleiding onder het altaar in die kerk doorgaat. Men meent daarmee, hetgeen in Openb. 22:1 gelezen wordt te kunnen verklaren.

Indien de onderstellingen ten aanzien van de gevonden trap met omzichtigheid moeten aangenomen worden, wat de bewering in het laatste geval betreft, is het onnoodig de onjuistheid daarvan aan te wijzen.

Het is overigens ontwijfelbaar, dat de verschillende ontdekkingen in het rechte licht geplaatst, zullen bijdragen om ook de historische betrouwbaarheid van Gods Woord te bekrachtigen.

De. Geref Kerkb.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Mededeeling.

Zoals uit deze *Ster* blijkt zijn de Ouderlingen Nijveld en Hinckley van hunnen arbeid in Schiedam ontslagen. Zij hebben omtrent alle huizen der stad met traktaatjes bezocht en een ieder de gelegenheid gegeven het herstelde Evangelie te onderzoeken, doch daar men getoond heeft de duisternis liever te hebben dan het licht en er voor de Zendingen niets anders overbleef dan vergaderingen te houden, waar alleen de leden en een paar vrienden kwamen, zoo is besloten te Schiedam op den geregelden tijd vergadering bij een der broeders aan huis te houden en de zendingen het overige van den tijd in Rotterdam te doen arbeiden, zoodat de leden in Schiedam in niets schade lijden en wanneer er zoekers naar waarheid zijn, deze een gelegenheid hebben, verder met het Evangelie in aanraking te komen. Gelukkig voor Schiedam dat er zonen en dochteren des vredes gevonden zijn.

Aanschouwde den marteldood van den Profeet.

President E. H. Nije verhaalt onderstaande geschiedenis bij het beschrijven van den toestand der Californische zending, in eenen brief aan de *Salt Lake Herald*.

„Ik en mijn metgezel brachten onlangs een avond door bij een persoon, die getuige was van het vermoorden van den Profeet Joseph Smith. Hij was toen werkzaam als voerman eener diligence tusschen Nauvoo en Keokuk, met Carthage als tusschenstation en kwam met zijn voertuig Carthage binnenrijden. Hij zeide, dat, toen hij de oude gevangenis voorbij reed, hij aan de eene zijde een volkshoop en aan de andere zijde een groot aantal soldaten zag. Hij reed langs de gevangenis naar het hotel en gaf de brieven en passagiers over. Daarna keerde hij om en toen hij langs de andere zijde der gevangenis reed, om naar den stal te gaan — het schieten was begonnen toen de passagiers uitstapten — sprong de Profeet Joseph Smith uit het raam. Hij zag hem vallen en dat men hem tegen de wel zetteden. Hij zeide dat hij, toen de stalknecht de paarden had overgenomen, van de diligence sprong en zeer bevreesd wegliep.

Deze man sprak met de meeste hoogachting en lof over den Profeet Joseph en zijne familie. Omtrent een jaar voor den dood van Joseph Smith kwam hij in den avond als vreemdeling, 14 jaren oud zijnde, zonder geld of vrienden te Nauvoo, daar hij ge-

hoord had, dat zijn broeder daar woonde. Toen hij naar zijnen broeder onderzoek deed, vernam hij, dat deze nog acht mijlen van daar woonde. De grond was met sneeuw bedekt en het was erg koud. De persoon met wien hij gesproken had, bracht hem naar een groot huis, wat hij dacht een hotel te zijn, en vertelde den huisheer den toestand; deze zeide: „Komt binnen, mijn zoon, wij willen voor u zorgen.” Hij werd binnengelaten, verwarmd, gevoed en geherbergd. Den volgenden dag was het zeer koud en de heer des huizes, welke hij als Joseph Smith leerde kennen, zeide hem, zich maar rustig te houden daar het te koud voor hem was, om alleen naar de woning zijns broeders te gaan; er zouden wel voertuigen van daar komen en dan kon hij medegaan. De knaap zei dat hij geen geld had, maar hem werd gezegd, daar niet over bezorgt te zijn, zij zouden wel voor hem zorgen. Na dit voorval werd hij zeer goed met Joseph Smith bekend, die hem altijd „zoon” noemde; en nadat de knaap de betrekking van voerman eener dilligence had verkregen, reed Joseph Smith dikwijls met hem.

Deze man en zijne vrouw onderzoeken, in hunnen hoogen ouderdom, de leeringen van het Evangelie en het is zeer waarschijnlijk, dat zij spoedig tot de kudde zullen toetreden.”

Mill. Star.

Verslag van Conferentie.

De drie-maandelijksche Conferentie van de Luiksche afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden op Zondag 27 Februari 1898.

President Alf. L. Farrell, de Conferentie-President Paul Roelofs, en de Zendelingen A. C. Robinson, A. Van de Graaff en F. W. Thatcher waren tegenwoordig.

De eerste vergadering werd gehouden in het lokaal Rue Leopold 120, te Seraing, en werd om 10.30 uur geopend. Pres. Farrell sprak eenige woorden tot inleiding en behandelde dan het doel van des menschen bestaan op aarde en zijne bestemming; hij maande de heiligen tot standvastigheid aan, hunne aandacht tevens er op vestigende, dat zij, om den Heere te dienen, zekere opofferingen te maken hebben. Ouderling F. W. Thatcher, van de Brusselsche Conferentie, sprak over de middelen om den Heiligen Geest te behouden. Pres. Farrell en Br. Thatcher spraken Hollandsch. Den overigen tijd dezer vergadering werd door Ouderlingen Van de Graaff en Roelofs ingenomen, die hunne toehoorders in de Duitsche taal toespraken. Daar bijna al de aanwezigen beide talen verstaan, werd er geen gebruik van een tolk gemaakt.

Ten 2 ure werd er eene Fransche vergadering in dezelfde zaal gehouden. Ouderlingen A. C. Robinson en A. Van de Graaff bedienden het Avondmaal, nadat eerst een persoon tot lid der Kerk bevestigd werd. Ouderling P. Roelofs stelde toen de

autoriteiten der Kerk, het Presidentschap der Europeesche Zending, den President en Zendingen der Nederlandsch-Belgische Zending, en het Presidentschap der vertakking te Seraing aan de vergadering voor, en werden met algemeene stemmen in hunne roeping erkend. Zending A. C. Robinson gebruikte verder den tijd, voornamelijk over de getuigen voor God en het Evangelie sprekende en aantoonende, dat eene kennis ervan noodzakelijk is, om zalig te kunnen worden.

De avondvergadering werd te Luik, in het lokaal Quai de l'Ourthe, 9, gehouden, en begon ten 8 uur. Pres. Farrell sprak een korten tijd in de Engelsche taal, terwijl zijne woorden door Br. Roelofs in het Fransch vertaald werden. Daarop werd een Engelsch kwartet door eenige broeders gezongen. Ouderling P. Roelofs gebruikte den overigen tijd om over autoriteit te spreken, tevens aantoonende, welke macht, gaven en voorrechten de van God geroepen dienstknechten bezitten en waarin hunne handelingen van die van alle andere godsdiensten verschillen; hij duidde aan, onder welke verantwoordelijkheid al degenen staan, die de woorden van geroepene dienstknechten Gods gehoord hebben, en welke zegeningen men ontvangen kan, door hunnen raad nauwkeurig op te volgen. Er werden verder nog twee personen tot leden der Kerk bevestigd.

Deze vergaderingen waren gezegend door eene groote mate van den Geest des Heeren en zijn voor allen tot vreugde en zegen geweest. De conferentie was ook door het bezoek van zuster Farrell vereerd.

De Priestervergadering had den volgenden dag plaats, alwaar Pres. Farrell den zendingen raad en inlichtingen verschafte.

PAUL ROELOFS, Secr.

Sleutel voor Godgeleerdheid.

(*Vervolg van bladz. 78.*)

Aangaande wie Ik gezegd heb, dat er geen vergiffenis is in deze wereld, noch in de toekomstige,

Hebbende den Heiligen Geest verloochend, nadat zij dezen ontvangen hebben en den eeniggeboren Zoon des Vaders, hebbende Hem voor zichzelf gekruisigd en Hem openlijk te schande gemaakt.

Deze zijn zij, die in het meer van vuur en zwavel gaan met den duivel en zijne engelen,

En de eenigen, over wie de tweede dood enige macht heeft; Ja, voorwaar, de eenigen, die niet zullen verlost worden in den rechten tijd des Heeren na het ondergaan van Zijne gramschap;

Want al de overigen zullen voortgebracht worden door de opstanding der dooden, door de zegepraal en de glorie van het Lam, 't welk geslacht is, 't welk in den boezem des Vaders was, vóór dat de werelden gemaakt waren.

En dit is het Evangelie, de blijde boodschap, waarvan de stem uit de hemelen ons getuigenis gaf,

Dat Hij, Jezus, in de wereld kwam, om gekruisigd te worden en de zonden van de wereld te dragen en de wereld te heiligen en haar van alle ongerechtigheid te reinigen;

Dat door Hem allen zalig kunnen worden, welke de Vader in Zijne macht gesteld en door Hem gemaakt heeft.

Die de Vader verheerlijkt en al de werken Zijner handen redt, uitgenomen de zonen der verdoemenis, welke den Zoon verloochenen, nadat de Vader Hem geopenbaard heeft;

Daarom, maakt Hij allen zalig uitgenomen hen; zij zullen heengaan in de eeuwigdurende straf, welke is eindeloze straf, welke is eeuwige straf, om met den duivel en zijne engelen te regeeren in eeuwigheid, waar de worm niet sterft en het vuur niet uitgebluscht wordt, welke hunne foltering en pijn zullen zijn;

En het einde daarvan, noch de plaats daarvan, noch de pijn is aan iemand bekend.

Noch was dit geopenbaard, noch is het, noch zal het geopenbaard worden aan de menschen, uitgenomen aan hen, die er deel aan zullen hebben:

Niettegenstaande, Ik, de Heere, het velen in een visioen vertoon maar dadelijk weder toesluit;

Daarom verstaan zij de lengte, de breedte, de hoogte, de diepte en de ellende ervan niet, noch eenig mensch, uitgenomen zij, die tot deze veroordeeling bestemd zijn.

En wij hoorden de Stem, zeggende: schrijf het visioen, want zie! dit is het einde van het visioen van het lijden der goddeloozen!

En wederom gaven wij getuigenis, want wij zagen en hoorden, en dit is de getuigenis van het Evangelie van Christus, aangaande hen, die voort zullen komen in de opstanding der rechtvaardigen;

Het zijn zij, diè de getuigenis van Jezus ontvingen, in Zijnen naam geloofden en gedoopt werden, volgens de wijze Zijner begrafenis, zijnde in het water begraven in Zijnen naam en dit volgens de geboden, die Hij gegeven heeft.

Dat zij door het houden Zijner geboden mogen gewasschen en gereinigd worden van al hunne zonden en den Heiligen Geest ontvangen door het opleggen der handen van hen, die tot deze macht verordineerd en verzegeld zijn.

En die door geloof overwonnen en door den Heiligen Geest der belofte verzegeld zijn, welke de Vader uitstort op allen, die rechtvaardig en waar zijn.

Het zijn zij, die de Kerk van den Eerstgeborene zijn.

Het zijn zij, in wier handen de Vader alle dingen gegeven heeft.

Het zijn zij, die priesters en koningen zijn welke van Zijne volheid en van Zijne glorie ontvingen.

En Priesters van den Allerhoogste zijn naar de orde van Melchizedek, welke naar de orde van Enoch was, welke naar de orde van den eeniggeboren Zoon was;

Daarom is er geschreven, zij zijn goden, zelfs zonen Gods.

Daarom zijn alle dingen de hunne, hetzij levende of doode, of tegenwoordige, of toekomstige dingen, alle zijn de hunne en zij zijn van Christus en Christus is van God;

En zij zullen alle dingen overwinnen;

Daarom laat niemand de eer aan den mensch geven, maar laat hem liever God verheerlijken, welke alle vijanden onder Zijne voeten zal onderwerpen.

Deze zullen in de tegenwoordigheid Gods en van Zijnen Christus voor eeuwig wonen.

Het zijn zij, welke Hij met Zich zal brengen, wanneer Hij zal komen op de wolken des hemels, om op aarde over Zijn volk te regeeren.

Het zijn zij, die deel zullen hebben in de eerste opstanding.

Het zijn zij, die voort zullen komen in de opstanding der rechtvaardigen.

Het zijn zij, die tot den berg Zion zijn gekomen en tot de stad van den levenden God, de hemelsche plaats, de heiligste van alle.

Het zijn zij, die tot een ontelbaar gezelschap van engelen gekomen zijn, tot de algemeene vergadering en Kerk van Enoch en van den Eerstgeborene.

Het zijn zij, wier namen in den hemel geschreven zijn, waar God en Christus de rechters van allen zijn.

Het zijn zij, welke rechtvaardige menschen zijn, door Jezus, den Middelaar van het nieuwe verbond, volmaakt gemaakt, welke deze volkomen verzoening door het vergieten van Zijn eigen bloed bewerkte.

Het zijn zij, wier lichamen hemelsch zijn, wier glorie als die van de zon is, zelfs de glorie van God; de hoogste van alle, van wier glorie geschreven is, dat de zon het zinnebeeld is.

En wederom, wij zagen de terrestriale wereld, en aanschouw en zie, deze zijn het, die van de terrestriale zijn, wier glorie verschilt van die van de Kerk des Eerstgeborenen, welke de volheid des Vaders hebben ontvangen, zooals die van de maan verschilt van de zon.

Zie, deze zijn het, die zonder wet stierven, en ook zij, die de geesten van menschen zijn, in de gevangenis gehouden, welke de Zoon bezocht en tot wie Hij het Evangelie predikte, dat zij mogen geoordeeld worden volgens den mensch in het vleesch,

Welke de getuigenis van Jezus niet ontvingen in het vleesch, maar later.

Het zijn zij, die de brave menschen der aarde zijn, welke door de bedriegerij der menschen verblind waren.

Het zijn zij, die van Zijne glorie ontvangen, maar niet van Zijne volheid.

Het zijn zij, die van de tegenwoordigheid van den Zoon genieten, maar niet van de volheid des Vaders;

Daarom zijn zij terrestriale en geen celestiale lichamen en verschillen in heerlijkheid zooals de maan van de zon verschilt.

Het zijn zij, die niet dapper in de getuigenis van Jezus ge-

weest zijn; daarom verkregen zij niet de kroon in het koninkrijk van onzen God.

En nu dit is het visioen, dat wij zagen van de terrestriale, dat de Heere ons gebod te schrijven, terwijl wij nog in den geest waren.

En wederom, wij zagen de glorie van de telestialen, welke glorie die van de minderen is, zooals de glorie van de sterren verschilt met die van de maan.

Het zijn zij, die het Evangelie van Christus niet ontvingen, noch de getuigenis van Jezus.

Het zijn zij, die den Heiligen Geest niet verloochenen.

Het zijn zij, welke in de hel nedergeworpen zijn.

Het zijn zij, die niet van den duivel verlost worden, tot aan de laatste opstanding, totdat de Heere, welke is Christus het Lam, Zijn werk zal voltooid hebben.

Het zijn zij, die niet van Zijne volheid in de eeuwige werelden ontvangen, maar van den Heiligen Geest door de bediening van de terrestriale;

En de terrestriale door de bediening van de celestiale;

En de telestiale ontvangen het ook door de bediening van engelen, die aangesteld zijn, hen te bedienen, of die aangesteld zijn, dienende geesten voor hen te zijn, want zij zullen erfgenamen der zaligheid zijn.

En aldus zagen wij in het hemelsche visioen de glorie van de telestiale welke alle verstand te boven gaat,

En geen mensch weet het, uitgenomen hij, wien God het geopenbaard heeft.

En aldus zagen wij de glorie van de terrestriale, welke in alle dingen de heerlijkheid van de telestiale overtreft, in glorie, in kracht, in macht en in heerschappij.

En aldus zagen wij de glorie van de celestiale, welke alle dingen overtreft — waar God, zelfs de Vader, op Zijnen troon voor altijd regeert;

Voor Wiens troon alle dingen in ootmoedigen eerbied buigen en Hem voor eeuwig en altijd verheerlijken.

Zij, die in Zijne tegenwoordigheid wonen, zijn de Kerk van den Eerstgeborene en zij zien zooals zij gezien worden, en kennen als zij gekend worden, hebbende van Zijne volheid en van Zijne genade ontvangen;

En Hij maakt hen gelijk in kracht, in macht en in heerschappij.

En de glorie van de celestiale is één, zooals de glorie der zon één is.

En de glorie van de terrestriale is één, zooals de glorie der maan één is.

En de glorie van de telestiale is één, zooals de glorie der sterren één is, want zooals de eene ster van de andere in heerlijkheid verschilt, alzoo verschilt de één van den ander in glorie in de telestiale wereld;

Want deze zijn het, die van Paulus, en van Apollos en van Cephas zijn.

Deze zijn het, die zeggen, dat zij van deze of gene zijn — sommigen van Christus, sommigen van Johannes, sommigen van Mozes, sommigen van Elias, sommigen van Esajas, sommigen van Jesaja en sommigen van Enoch;

Maar die het Evangelie niet ontvingen, noch de getuigenis van Jezus, noch de Profeten, noch het eeuwige verbond.

Ten laatste, deze allen zijn het, die niet met de Heiligen willen vergaderd worden, om in de Kerk des Eerstgeborenen opgenomen te worden en ontvangen in de wolk.

Deze zijn het, die leugenaars, bedriegers, overspelers en hoereers zijn en de leugenen maken en liefhebben.

Deze zijn het, die den toorn Gods op aarde verduren.

Deze zijn het, die de wraak van het eeuwige vuur ondergaan.

Deze zijn het, die in de hel nedergeworpen zijn en de wraak van den Almachtigen God ondergaan tot aan de volheid der tijden, wanneer Christus al Zijne vijanden onder Zijne voeten zal onderworpen en zijn werk zal voltooid hebben.

Wanneer Hij het Koninkrijk zal overleveren en hetzelfde smetloos aan Zijn Vader voorstellen zeggende: Ik heb overwonnen en heb de wijnpers alleen getreden, ja de wijnpers van de wraak van den toorn des Almachtigen Gods.

Dan zal Hij gekroond worden met de kroon Zijner heerlijkheid, om te zitten op den troon Zijner macht om te regeeren voor eeuwig.

Maar aanschouw, en zie! wij zagen de glorie en de bewoners der telestiale wereld, dat zij zoo ontelbaar waren als de sterren van het firmament des hemels, of als het zand aan den zeeoever,

En hoorden de stem des Heeren zeggende: Deze allen zullen de knie buigen en iedere tong zal Hem belijden, die voor eeuwig op den troon zit;

Want zij zullen geoordeeld worden volgens hunne werken; en een ieder zal ontvangen overeenkomstig zijne werken, zijn eigen heerschappij in de woningen, welke toebereid zijn,

En zij zullen de knechten des Allerhoogsten zijn, maar waar God en Christus wonen, kunnen zij niet komen, werelden zonder einde.

Dit is het einde van het visioen dat wij zagen, dat wij geboden werden te schrijven, terwijl wij nog in den Geest waren.

Maar groot en wonderlijk zijn de werken des Heeren, en de verborgenheden van Zijn Koninkrijk, welke Hij ons toonde, welke alle verstand te boven gaan in glorie, in macht en in heerschappij,

Welke Hij ons gebood niet te schrijven, terwijl wij nog in den Geest waren en niet veroorloofd zijn voor den mensch om te uiten;

Noch is de mensch bekwaam om hen bekend te maken, want zij kunnen alleen gezien en verstaan worden door de macht van den Heiligen Geest, welke God uitstort op hen, die Hem liefhebben en zich voor Hem reinigen;

Aan wie Hij dit voorrecht schenkt om voor zichzelf te zien en te weten;

Dat door de macht en manifestatie des Geestes, in het vleesch zijnde. zij bekwaam kunnen zijn om Zijne tegenwoordigheid in de werelden der heerlijkheid te verdragen.

En aan God en het Lam zij de heerlijkheid, en de eer, en de heerschappij voor eeuwig en altijd. Amen. (Wordt vervolgd).

Ontslag en Benoemingen.

Ouderlingen Dirk J. Nijveld en Alonzo A. Hinckley zijn van hunnen arbeid in de vertakking Schiedam ontslagen en geroepen, om in de vertakking Rotterdam te arbeiden.

Ouderling Frank E. Hansen is van zijnen arbeid in de vertakking Rotterdam ontslagen en geroepen, om in de vertakking Amsterdam te arbeiden.

Notitie.

Daar wij verschillende brieven van de zendelingen hebben ontvangen, om inlichtingen omtrent de „Improvement Era” welke kosteloos aan alle zendelingen beloofd is, zoo melden wij bericht ontvangen te hebben, dat de eerste nummers alle uitverkocht zijn en daarom herdrukt moeten worden. Alhoewel hierdoor cenige vertraging is veroorzaakt, zoo zullen toch spoedig alle nummers aan de opgegeven adressen verzonden worden, zoodat de geheele jaargang compleet is.

Het Kruis.

1. Ieder heeft zijn kruis op aard. Ieder heeft wat hem bezwaart, Ieder hart en ieder huis Heeft zijn eigen kwel en kruis. 3. Deze heeft een éénig kruis D' ander een driedubbel thuis. Maar dat is het wonderbaarst: Ieder acht het zijne 't zwaarst. 5. Zag men dan ook van nabij Al de kruisen op een rij, Ieder koos voor zich en nam Waar hij mee ter markte kwam.	2. 't Eene kruis is openbaar, 't Ander wordt men niet gewaar; 't Een is klein en 't ander groot, Hout het een en 't ander lood. 4. 't Kruis van andren schijnt n licht? Gij bedriegt u in 't gewicht En wie weet of gij verdroegt, Waar zijn schouder onder zwoegt. 6. Mor dan niet, maar hoe het ga Denk aan 't kruis van Golgotha, En aan Hem, die kruis en kracht Geeft waar Hij die noodig acht.

De Graafsch.

I N H O U D:

Het boek van Mormon en de Spaal- ding storie	Blz. 81	Verslag van Conferentie	Blz. 90
Voorzichtigheid	„ 86	Sleutel voor Godgeleerdheid	„ 91
Een ontdekking	„ 88	Ontslag en Benoemingen	„ 96
Mededeeling	„ 89	Notitie	„ 96
Aanschouwe den marteldood van den Profect	„ 89	Het Kruis	„ 96

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.